

*Pani Zosia była w tej kuchni od zawsze,
Jak na scenie w jakimś tajemnym teatrze,
Gdzie dziecięce twarze psotnie rozbawione,
Mówią: „to za słodkie, a to nie jest słone,
My wolimy frytki, big-maki – frykasy,
Nie dla nas surówki – to nie rarytasy!”*

*Pani Zosia na to: „ej, chłopcy, dziewczęta,
Na co dzień, to zdrowo, a pizza od święta,
Niech mi tu w jadalni już żaden nie płacze,
Bo się zdenerwuję i nie wytłumaczę,
Jakie to jest ważne, wszak do zdrowia droga
Grzecznie zjeść, co dadzą, nie obrażać Boga,
Bowiem ja pamiętam i pamięta wielu,
Jak żywność na kartki była w PRL-u,
Dla was to historia, nas za serce chwytą,
Jak w niewoli tkwiła Rzeczypospolita,
Stąd chociaż wy wolni, piękni oraz młodzi,
Ale to ja będę poloneza wodzić
W mej kuchni, jadalni – to arena spora,
Gdzie nie sięga władza nawet dyrektora,
Tu jakość i moje jest marką nazwisko,
Tyle chcę powiedzieć na koniec ... ot, wszystko!”*

*Pani Zosiu Droga, jak zwykle wesółą,
Czy dziś Ci wszak nie żal, że Cię żegna szkoła,
Boś postanowiła, jakby od niechcenia,
Nam wszystkim powiedzieć, smutne: „do widzenia”.
Tak słowo się rzekło, jesteśmy w potrzasku,
Nie będziemy szczerzyć dla Pani okłasków,
Bowiem – jak świat światem – w krąg się wszystko zmienia,
Że nam trzeba wyrzec również: „do widzenia!”
No i pewnie często, nie tylko od święta,
Będziemy wspominać, o Pani pamiętać,
Mając tę nadzieję, że i Pani wspomni
Szkołę Piłsudskiego i nas ... nie zapomni...!*

Kraków, 27 stycznia 2023 r.